

ligheden adgang til at færdes på de danske strande, ikke samtidig giver strandgæsterne en ubetinget ret til at tage strandens materialer med hjem. Spørgeren fremhæver f.eks. således selv, at strandens tilstand, kystsikringen, fredede klitter m.v. ikke må skades.

For de strandarealer, der er i privat eje, må det være ejeren selv, der i givet fald foretager denne vurdering, når det drejer sig om de meget små mængder sand og sten. Men myndighederne har en forpligtelse til at informere også om dette emne, når spørgsmålet rejses over for myndighederne.

På de strande, der ejes af staten og administreres af Skov- og Naturstyrelsen, har styrelsen altid været indforstået med, at strandgæsterne tager små mængder sand eller sten med hjem uden at spørge først. Men styrelsen har ikke myndighed til at pålægge private grundejere samme liberale holdning.

Selv om de fleste private grundejere sikkert deler styrelsens holdning på dette punkt, må man derfor gå ud fra, at en grundejer har retten på sin side, hvis en strandgæst og en grundejer kommer i diskussion om emnet, og grundejeren siger nej.

Den private ejendomsret holder op ved højeste daglige vandstandslinie, og søværts denne linie ligger søterritoriet, der administreres af staten. Her gælder, som for de statslige strandarealer, at strandgæsterne må tage små mængder sand og sten med hjem uden at spørge først.

Med hensyn til indsamling af rav gælder, at det antages, at ravet tilhører finderens.

Om den konkrete medieomtale af emnet har Skov- og Naturstyrelsen oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Skov- og Naturstyrelsen modtager med jævne mellemrum henvendelser om borttagning af sand og sten fra danske strande – også i små mængder. Til disse henvendelser oplyser styrelsen om lovreglerne for området og gør samtidig opmærksom på, at hvis en ejer af en privat strand gør indsigelse mod, at en strandgæst tager materialer med hjem, så bør strandgæsten rette sig efter det. Som en naturlig del af sin informationsforpligtelse har styrelsen redegjort herfor på sin hjemmeside.

Såvel Danmarks Radio som TV2 har haft rettet henvendelse til styrelsen for at få et telefoninterview til brug for henholdsvis et radio- og et fjernsynsindslag om forståelsen af hjemmesidens tekst. Styrelsen har ikke haft nogen indflydelse på, hvordan de pågældende programtil-

rettelæggere efterfølgende har redigeret og udvalgt kommentarer til brug i de færdige udsendelser.

Foranlediget heraf har Skov- og Naturstyrelsen nu tydeliggjort emnet på hjemmesiden.«

Ad spm. nr. S 2342

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Birthe Rønn Hornbech stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 7584, lød således:

Til justitsministeren (9/6 99) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren redegøre for den anvendte lovteknik med hensyn til udbetaling af den særlige fratrædelsesgodtgørelse og det særlige skattefradrag i Combussagen og oplyse, hvorvidt det er ministeriets lovafdeling, der har anbefalet den meget specielle lovtekniske fremgangsmåde?«

Supplerende svar (14/6 99)

Justitsministeren (Pia Gjellerup fg.):

Som anført i den foreløbige besvarelse af 11. juni 1999 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Skatteministeriet om en udtalelse.

Udtalelsen vedlægges. (Se besvarelsen af S 2343). (Ikke optrykt her).

Det tilføjes, at Justitsministeriet ikke har været inddraget i overvejelserne om, hvorledes den nævnte skattemæssige ordning lovteknisk burde gennemføres.

Spm. nr. S 2390

Til undervisningsministeren (14/6 99) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Finder ministeren ikke, det er rimeligt, at der skabes en sådan ligestilling for godkendte trosamfund, at de præstestuderende automatisk kan få SU under præsteuddannelsen?«